

РЕШЕНИЕ

№ 5403

гр. София, 31.08.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 03.06.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ралица Романова

ЧЛЕНОВЕ: Калина Пецова

Георги Терзиев

при участието на секретаря Елица Тодорова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **3040** по описа за **2022** година докладвано от съдия Ралица Романова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, вр. чл. 63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Г. О., [населено място], ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя М. Т., депозирана чрез пълномощника му адв.Б. П. от САК, срещу Решение № 548/15.02.2022 г., постановено по а.н.д. №12656/2021 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 131-ви състав, с което е потвърдено Наказателно постановление (НП) №585937-F617145 от 08.07.2021 г., издадено от директора на дирекция „Средни данъкоплатци и осигурители“ в ТД на НАП - С.. Със същото на касатора е наложена имуществена санкция в размер на 2542,58 лева на основание чл.180а, ал.1 ЗДДС за нарушение на чл.86, ал.1, т.2 и т.3 ЗДДС, вр. чл.86, ал.2 ЗДДС. Твърди, че АУАН е съставен след законовите срокове, предвидени в ЗАНН и нарушението е описано ненадлежно и неясно. Сочи, че не е надлежно доказано получаването и реалното започване на експлоатиране на игралните автомати, възникването на данъчното събитие и прехвърлянето на правото на собственост върху стоката по договора. По подробно изложени в касационната жалба съображения се иска отмяна на обжалваното решение и постановяване на друго по съществуващото на спора, с което да бъде отменено процесното наказателно постановление.

Ответникът ТД на НАП - С., чрез процесуалния си представител юрисконсулт П. Г. в писмени бележки изразява становище за неоснователност на жалбата. Претендира присъждането на юрисконсултско възнаграждение.

Участващият в касационното производство прокурор от СГП дава заключение, че жалбата е неоснователна и недоказана и следва да бъде оставена без уважение.

Административен съд София-град, в настоящия касационен състав, като взе предвид наведените в жалбата доводи и като съобрази разпоредбата на чл.218 АПК, приема следното:

Касационната жалба е подадена в установения с чл.211, ал.1 АПК 14-дневен срок от надлежна страна срещу подлежащ на касационна проверка валиден и допустим съдебен акт и същата е процесуално допустима. Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Предмет на съдебен контрол в производството пред СРС е било Наказателно постановление №585937-F617145/08.07.2021 г., издадено от директора на дирекция „Средни данъкоплатци и осигурители“ в ТД на НАП - С.. Със същото на касатора е наложена имуществена санкция в размер на 2542,58 лева на основание чл.180а, ал.1 ЗДДС за нарушение на чл.86, ал.1, т.2 и т.3 ЗДДС, вр. чл.86, ал.2 ЗДДС.

Въз основа на събраните в хода на съдебното производство доказателства СРС е приел за установено, че с Резолюция за извършване на проверка № П-22222520216092-ОРП-001/29.12.2018 г. е било възложено извършване на проверка по спазване на осигурителното законодателство. В рамките на същата е била извършена проверка на място по седалище и адреса на управление на Г. О., която е отразена в Протокол № 1583368/26.02.2021 г., като видно от съдържанието му, са били проверени първични и вторични счетоводни документи и регистри, приобщени са декларации от лица, работещи по трудово/гражданско правоотношение с Г. О.. Наред с това с нарочно искане № П-22222520216092-040-002/25.03.2021 г. от проверяващия екип на ТД на НАП С., от дружеството е било изискано да представи фактури от доставчици от ЕС, протоколи за самоначисляване по чл. 117 ЗДДС, транспортни документи и банкови извлечения за периода 01.01.2019 г.-31.12.2020 г, като същите са постъпили в ТД на НАП с придружаващо писмо вх. № 2553-03-301/05.04.2021 г. Проверката е приключила с Протокол № П-22222520216092-073-001/29.06.2021 г. В рамките на същата и въз основа на представените документи е било констатирано забавяне при изпълнение на задължението за самоначисляване, като едва с Протокол №[ЕГН] от 10.02.2020 г. издаден на основание чл.117 ЗДДС, дружеството е начислило данъка за доставката, получена по фактура № 96113771/05.09.2019 г. в размер на 50 851,58 лв. и е отразило същия в справка-декларация по чл.125 ЗДДС за данъчен период – февруари 2020 г. Дружеството е данъчно задължено лице по смисъла на чл.3, ал.1 от ЗДДС. Доставчикът е данъчно задължено лице, което не е установено на територията на страната, а доставката е облагаема на основание чл.12, ал.2 ЗДДС. На основание чл.25, ал.2 ЗДДС, вр. чл.25, ал.6, т.1 ЗДДС данъчното събитие е настъпило на датата, на която е прехвърлена собствеността върху стоката т.е. 05.09.2019 г., независимо от уговорките за срока на плащане на цената. Съгласно изричната норма на чл.117, ал.1, т.1 ЗДДС, в настоящия случай начисляването на данъка става чрез издаване на протокол, който съгласно чл.117, ал.3 ЗДДС се издава в 15-дневен срок от датата на настъпване на изискуемостта, която с оглед конкретиката на казуса се определя по правилото на чл.63, ал.3 ЗДДС, а именно- 15-ия ден на месеца, следващ месеца, през който е възникнало данъчното събитие. Независимо от наличието на възникнало задължение за начисляване на данъка, чрез извършване на посочените по-горе действия, дружеството-жалбоподател Г. О., не предприело своевременно начисляване,

а именно в срок до 30.10.2019 г.

В тази връзка на 22.06.2021 година е бил съставен акт за установяване на административно нарушение № Р617145/22.06.2021 година, с който срещу Г. О. е било повдигнато административнонаказателно обвинение за това, че не е изпълнило задължението си да начисли ДДС по получените на 05.09.2019 г. доставка на стока от „IGT-E. V.V.”., като издаде протокол по чл.117 ЗДДС, включи размера на данъка при определяне на резултата за месец октомври 2019 г. и посочи документа в отчетните регистри, депозирани пред приходната администрация в срок до 15.11.2019 г., квалифициран като нарушение на чл.86, ал.1, т.2 и т.3, вр. ал.2 от ЗДДС. Съставеният АУАН е връчен на управителя на дружеството - М. Т., като в рамките на срока по чл.44, ал.1 ЗАНН са изложени възражения в писмена форма. На основание така изготвения акт за установяване на административно нарушение е било съставено наказателно постановление (НП) № 585937-F617145 от 08.07.2021 година, от директора на дирекция СДО в ТД на НАП-гр.С., с което на Г. О., с ЕИК[ЕИК] е наложена имуществена санкция в размер на 2542, 58 лева на осн. чл.180а, ал.1 от ЗДДС, за нарушение на чл.86, ал.1, т.2 и т.3, вр. чл.86, ал.2 ЗДДС.

При тези мотиви НП е потвърдено.

Настоящият съдебен състав намира за правилни и законосъобразни и изводите на първоинстанционния съд, че при издаване на наказателното постановление не са допуснати съществени процесуални нарушения, като в тази връзка напълно споделя изложените в решението му мотиви.

Не се споделят твърденията на касатора за неотчетено от СРС нарушение на чл.34 ЗАНН. Съгласно приложимата норма на чл.34, ал.1 от ЗАНН не се образува административнонаказателно производство, ако не е съставен акт за установяване на нарушението в продължение на три месеца от откриване на нарушителя или ако е изтекла една година от извършване на нарушението. 3-месечният срок по чл. 34, ал. 1 ЗАНН започва от деня, в който органът, който е овластен да състави акта, е узнал кой е нарушителят. За да се изпълнят императивните изисквания на закона при съставяне на АУАН административнонаказващият орган трябва да събере необходимите доказателства и да изследва всички факти и обстоятелства, като прецени дали действително е извършено нарушение. Установяването на извършено нарушение предпоставя установяването на неговия автор, а не обратно. Нарушителят се счита за открит тогава, когато в писмен документ, свидетелски показания или лично волеизявление на деца се съдържат данни, които не пораждат съмнение по отношение авторството на нарушението. Моментът от когато е започнал да тече тримесечния срок по чл.34, ал.1 ЗАНН в случая е от 05.04.2021 г., а АУАН е съставен на 08.07.2021 г., т.е. не е изтекъл предвидения тримесечен преклузивен срок. Категорични данни за нарушението и неговия автор са били налице от 05.04.2021 г., тъй като тогава нарушителят е представил документите относно извършените В., изискани от контролните органи в хода на започналата проверка. По силата на чл. 86, ал. 2 от ЗДДС данъкът е дължим от регистрираното лице за данъчния период, през който е издаден данъчният документ, а в случаите, когато не е издаден такъв документ или не е издаден в срока по този закон - за данъчния период, през който данъкът е станал изискуем. Данъчното събитие е настъпило на 05.09.2019 г. при прехвърляне на собствеността, съгласно предоставената от дружеството издадена фактура от страна на доставчика, респективно 15-то число на следващия месец е моментът, в който данъкът е станал изискуем и възниква задължението за неговото

начисляване. За получателя е възникнало задължение да го начисли съгласно разпоредбите на чл.86, ал.1, т.1 – т.3 ЗДДС, вр. чл.117, ал.1, т.1 ЗДДС, като издаде протокол не по-късно от 15 дни от датата, на която данъкът е станал изискуем. В случая протоколът по чл.117, ал.1 ЗДДС е издаден със закъснение – на 01.02.2020 г. и дължимият данък е бил начислен за данъчен период м. февруари 2020 г., със закъснение от 4 месеца. Предвид това правилно е прието, че дружеството е нарушило чл.86, ал.1, т.2 и т.3 ЗДДС, вр. ал.2 на същия текст. Съгласно чл. 125, ал. 5 ЗДДС декларациите по ал. 1 и 2 и отчетните регистри по ал. 3 се подават до 14-о число включително на месеца, следващ данъчния период, за който се отнасят. Предвид това правилно е прието, че нарушението е извършено на 15.11.2019 г. - деня, следващ крайния срок за подаване на СД и отчетните регистри по ЗДДС за данъчен период м.октомври 2019 г.

За да гарантира спазването на тези изисквания чл. 180а, ал. 1 ЗДДС постановява, че регистрирано лице, което, като е длъжно, не начисли данък в предвидените в този закон срокове в случаите, когато данъкът е изискуем от лицето като платец по глава осма и за начисления данък лицето има право на пълен данъчен кредит, се наказва с глоба - за физическите лица, които не са търговци, или с имуществена санкция - за юридическите лица и едноличните търговци, в размер 5 на сто от неначисления данък, но не по-малко от 50 лева. Следователно правилно дружеството касатор е санкционирано с налагането на имуществена санкция в определения размер.

Не се споделя доводът на касатора, че неправилно районният съд е приел за неоснователно възражението, че с посочване на нарушението цифрово са вменени три отделни задължения, като неизпълнението на всяко от тях е самостоятелно основание за ангажиране на отговорност. Настоящият съдебен състав приема, че при неизпълнение на което и де е или на всички задълженията, визирани в чл. чл.86, ал.1, т.1 – т.3 от ЗДДС е осъществен състава на едно нарушение. Това е така, защото санкционната норма на чл.180а, ал.1 ЗДДС предвижда налагане на санкция за неначислен данък в предвидените в този закон срокове, а задължението за начисляване е предвидено в чл.86, ал.1 ЗДДС, като посочените в т.1 – т.2 задължения са отделни действия по начисляване на един данък и неизпълнението на всяко от тях не съставлява отделно нарушение.

Настоящият съдебен състав споделя и изводите на СРС за липса на основания за приложимост на чл.28 ЗАНН в настоящия случай. Съгласно разпоредбата на чл.11 ЗАНН, вр. чл.93, т.9 НК, за да се определи един случай като „маловажен“ се взема предвид липсата или незначителността на настъпилите вредни последици или по-ниската степен на обществена опасност на деянието в сравнение с обикновените случаи на нарушение от съответния вид. В хода на въззивното производство не са представени доказателства, обуславящи извод за по-ниска степен на обществена опасност на процесното нарушение в сравнение с други нарушения от същия вид. В същото време не се установяват и такива смекчаващи обстоятелства, които с оглед на своя интензитет или брой, да се характеризират с изключителност или многобройност и да надхвърлят хипотезите на типичните случаи на нарушения от този вид. Не може да се приеме за смекчаващо обстоятелство доводът, че макар и със закъснение е издаден Протокол по чл.117 ЗДДС и не са настъпили негативни последици за фиска. Протоколът е издаден със закъснение и то след като по отношение на дружеството е било възложено извършване на проверка. Доколкото процесното нарушение е формално такова, на простото извършване, ирелевантна се явява липсата на

настъпили вредни последици, поради факта, че законодателят не е предвидил в състава на нарушението настъпването на такива. Във връзка с довода за ненастъпили негативни последици за фиска следва да се отчете, че разпоредбата на чл.86, ал.1 ЗДДС се явява гаранция за своевременното начисляване на дължимите данъци и събираемостта им.

Мотивиран така, съдът намира оспорваното решение на СРС за законосъобразно, поради което не са налице основания за отмяната му и същото следва да бъде оставено в сила.

Пред настоящата съдебна инстанция, от страна на процесуалния представител на ответника е направено искане за присъждане на разноски за юрисконсултско възнаграждение. Съгласно разпоредбата на чл.63д, ал.1 ЗАНН в производствата пред районния и административния съд, както и в касационното производство страните имат право на присъждане на разноски по реда на Административнопроцесуалния кодекс. Чл. 143, ал.3 АПК предвижда, че когато съдът отхвърли оспорването или прекрати производството, ответникът има право на разноски, освен ако с поведението си е дал повод за завеждане на делото, включително юрисконсултско възнаграждение, определено съгласно чл. 37 от Закона за правната помощ. Според ал.4 на чл.63д ЗАНН в полза на учреждението или организацията, чийто орган е издал акта по чл.58д ЗАНН /в случая НП/, се присъжда и възнаграждение в размер, определен от съда, ако те са били защитавани от юрисконсулт или друг служител с юридическо образование, като според ал.5 размерът на присъденото възнаграждение не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл.37 от Закона за правната помощ. Предвид изложеното касаторът следва да бъде осъден да заплати на ТД на НАП - С. разноски за юрисконсултско възнаграждение за настоящата инстанция в размер на 80 лева, определени по реда на чл.37 ЗПП, вр. чл.27е от Наредбата за заплащане на правната помощ.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 1 от АПК, Административен съд София-град, VII-ми касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение №548/15.02.2022 г., постановено по а.н.д. №12656/2021 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 131-ви състав.

ОСЪЖДА Г. О., [населено място] ЕИК[ЕИК] да заплати на Териториална дирекция на Национална агенция за приходите - С. деловодни разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер 80 /осемдесет/ лева.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.